

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسان
برگردان از: سیلویا بیژنیان-Sylvia Bejanian
۲۴ دسمبر ۲۰۱۹

حالت چندسویه یا حقوق بین الملل؟

عکس آن چه تصور می شود، حالت چند سویه که اروپائیان ترفیع می دهند تضادی با حالت دو قطبی ایالات متحده ندارد، بلکه متضاد با حقوق بین الملل می باشد. در گرد همائی "صلح" در پاریس، که توسط پرزیدنت امانوئل مکرون برگزار شد، او اجازه نداد تا روش هائی برای پیش بینی مناقشات به وجود آید، تنها کوششی بود برای نجات باقی مانده چهار قرن سلطه اروپا بر جهان.

ولتر شبکه / دمشق (سوریه) / ۲۲ دسمبر ۲۰۱۹

گرد همائی صلح در پاریس: به سان همیشه، صحنه سازی فوق العاده ای بود که با کمک پرزیدنت امانوئل مکرون به وجود آمد، اما محتوای واقعی آن چه بود؟

فرانسه یازدهمین گرد همائی صلح را ترتیب داد [۱]. به گفته پرزیدنت امانوئل مکرون، هدف از آن ترفیع حالت چندسویه بوده است که پرزیدنت دونالد ترامپ در حال نابود سازی آن می باشد. اما آیا این موضوع حقیقت دارد؟ آیا عمق مشکل در همین جاست؟

اما شواهد نشان می دهند که کشورهای غربی، از جمله فرانسه، پس از فرو پاشی اتحاد جماهیر شوروی، فعالیت‌های علیه حقوق بین الملل و سازمان ملل انجام می دهند؛ این گردهمایی تنها فرصتی بود تا قدرتی که این کشورها از چهار قرن پیش بر جهان اعمال می کردند حفظ شود.

برای درک بهتر از آن چه اتفاق افتاده، باید به گذشته بازگردیم:

پرزیدنت بیل کلینتن و وزیر امور خارجه او مادلن آلبرایت، با شکیبائی تمام، یک به یک تمام پیمان های ملل متحد را باز نویسی کردند، به صورتی که از زبان حقوق بین الملل دور شود و به حقوق آنگلو-ساکسون بپیوندد. این حالت مدرنیزاسیون، تنها صورتی از ترجمه متون نبوده است. بلکه حقیقتی بوده که توسط آن "دکترین کربل" عملی می شده، که هدف آن ایجاد تحول در رویه قضائی آنگلو-ساکسون است. این ستراتیژی توسط پرزیدنت جرج بوش پسر و وزیر امور خارجه وی -کوندالیزا رایس- که دختر خوانده پرفسور کربل بوده و خواهر خوانده مادلن آلبرایت به حساب می آمده، پی گیری شد [۲].

بیل کلینتن نیز با پذیرفتن نوعی سازش مساعد برای اسرائیل از سوی شورای امنیت آن را به تأیید رسانید. دیگر کسی از یک دولت واحد در فلسطین صحبت نمی کند که اصل مساوات "یک انسان و یک صدا" باشد، بلکه به صورت الگوی بانگو استان آپارتاید جنوب آفریقا از دو دولت صحبت به میان آمده.

با فشار های پرزیدنت بیل کلینتن و نخست وزیر بریتانیا تونی بلر، اتحاد شورای اتلانتیک، خود را به صورت ناجی "مظلومان" معرفی کرد، و کشور سربی را بدسگال نامید، و "جنگ بشر دوستانه" در آنجا به راه انداخت. در اینجا اخلاق جای خود را به حقوق سپرد و اجازه داد تا سازمان ناتو به این کشور تجاوز کند.

همین تفکر علیه افغانستان، عراق، لیبیا و سوریه اعمال شد. لورا بوش اطمینان خاطر می داد که باید به افغانستان حمله کرد، چرا که دختران کوچک اجازه نداشتند به ناخن های خود لاک بزنند، همچنین کالین پاول معتقد بود که باید صدام حسین را سرنگون ساخت چرا که او در حادثه ۱۱ سپتمبر دست داشته؛ نیکولاس سارکوزی نیز معتقد بود که باید معمّر قذافی را از مسند قدرت برداشت چرا که ملت خود را می کشت؛ لوران فابیوس نیز معتقد بود که باید پرزیدنت بشار اسد را سرنگون کرد چرا که او "اجازه حیات بر روی زمین را ندارد". بهانه بشر دوستانه و یا به کار بستن حقوق بشر به سختی نقاب تنفر غربیان را از انسانیت و حقوق بشر را پنهان می سازد. باید به یاد آورد که اعلامیه جهانی حقوق بشر میان آنها طبقه بندی شده است [۳]. این اعلامیه معتقد است که سه اصل "زندگی، آزادی و اعتماد به نفس فردی" (بند ۳) دارای اهمیت می باشند. به همین دلیل نیز، در وحله اول مبارزه با بردگی را (بند ۴) در اولویت قرار می دهد، و بعد از آن به مبارزه با شکنجه (بند ۵) می پردازد. در عین حال کشورهای غربی بردگی را در کشور لیبیا مجدداً اعمال کردند و دولت برده پروری چون عربستان سعودی را حمایت می کنند. آنها بالاترین میزان شکنجه را در آرشیف خود دارند، باید به یاد آورد که هشتاد هزار نفر توسط نیروی بحری ایالات متحده بر روی کشتی های واقع در آب های بین الملل ربوده شدند و آنها را شکنجه کردند، این اتفاق در اول قرن بیست و یکم اتفاق افتاد [۴].

در بیانیه بشر دوستانه، "حقوق بشر" انگلستان به هنگام حمله به امپراتوری عثمانی را نباید فراموش کرد، آنها به بهانه نجات ملت یونان، دست به این اقدام زدند که در واقع هدفشان کنترل این کشور بوده است: لندن از سنت پترسبورگ و پاریس دعوت کرد تا در سال ۱۸۲۷، استقلال یونان را بپذیرند، سپس بر پایه همین موضوع و مغایر با قوانین کنگره وینا، جنگ را علیه قسطنطنیه آغاز کرد تا از "استقلال" یونان حمایت کند: در واقع با ابزار حقوق بشر، علیه این کشور اقدام کرد!

پس از جنگ سازمان ناتو علیه یوگسلاوی، ملل متحد به تدریج اهمیت خود را از دست داد. عقاید شورای امنیت و اجلاس عمومی، هیچ اهمیتی برای سازمان ناتو ندارد. در طی چند سال تجاوز به چهار چوب حقوق ملل متحد، "نیروهای" سازمان ناتو به صورت "نیروهای محافظ صلح" درآمده اند. دیگر محافظت از آتش بس میان طرف های درگیر وجود ندارد، بلکه راه حلی به آنها تحمیل می شود - از آن هم بدتر - گاهی میان احزاب سیاسی یک کشور این حالت به وجود می آید. از این رو سازمان ناتو تنها اتحاد نظامی است که برای محافظت از صلح در یک کشوری دعوت می شود.

مدیریت ملل متحد به جای ایجاد خدمات برای اعضای خود، در خدمت سازمان ناتو درآمده است. از این رو می توانیم شاهد عملیات مدیر امور سیاسی آن جفری فلتن باشیم که طرح کاپیتولاسیون بی قید و شرط کشور سوریه را به وجود آورد، به جای آن که برای صلح در این کشور اقدام نماید [۵]

حقوق بین الملل کنونی در کنفرانس لاهه در سال ۱۸۹۹ مطرح شد. که نیکولای دوم - تزار روسیه - توانست چندین کشور قدرتمند آن زمان را گرد هم بیاورد و برای خلع صلاح پیمانی با آنها ببندد. اما لئون بورژوازی فرانسوی، مخالف حل مناقشات میان دولت ها شد و اتاق داوری را به وجود آورد، به عقیده وی این تنها روشی بود برای پیش بینی جنگ ها و یافتن راه حلی برای حمایت از منافع دو طرف، که کشورهای متمدن باید به کار می بردند. خلاف رویه دادگاه، اتاق داوری رأی خود را تحمیل نمی کند و زمانی می تواند مؤثر باشد که دو طرف از آن حمایت کنند.

اتاق داوری به شورای ملل و سپس به ملل متحد اضافه شد و همواره وجود دارد و هم اکنون نیز تأثیر آن در یافتن راه حلی برای بحیره آروف و مناقشه میان اوکراین و روسیه کاملاً مشهود است.

به تدریج شورای ملل و سپس ملل متحد تشکیل شد. و به غلط تصور شده که شورای ملل به علت عدم پذیرفتن کشور پادشاهی جاپان، کشور فاشیستی ایتالیا، و کشور نازی های المان نتوانست به حیات خود ادامه دهد، بلکه عدم پیوستن ایالات متحده، بریتانیا و باز شناخت حقوق ملت ها بود (با وجود پیشنهاد جاپان که توسط لئون بورژوا مورد حمایت واقع شد) که این شورا از میان برداشته شد.

به طور مثال، حقوق بین الملل با رفرم سازمان منع به کار گیری از سلاح های کیمیائی که توسط فرانسه پیشنهاد شد [۶] به کنار گذاشته شد. از این پس که با دلنگرانی ظاهری پیش می رود، تصمیمات توسط اکثریت ساده سازمان گرفته می شود که در آن مجرمین توسط بررسی های فنی شناخته می شوند.

اما سازمان منع به کار گیری از سلاح های کیمیائی تنها یک آژانس فنی است که تنها مأمور رسیدگی به احترام طرفین به معاهدات می باشد. این سازمان می تواند مستنداتی تهیه کند که در چهارچوب بسیار دقیقی قرار گرفته اند و با مشخص کردن وقایع می تواند به کلیه امضاء کنندگان اجازه دهد تا در باره آن تصمیم بگیرند. در ارتباط با حقوق جزائی، هیچ کشوری در جهان اجازه نمی دهد که مأموران پولیس به صورت داور و یا جلا عمل کنند و تنها بررسی های آنها می تواند متهم را شناسائی کند و او را تنبیه نماید. اما رفرم فرانسه قدرت نابجائی را به سازمان منع سلاح های کیمیائی می دهد و چون مطابق با این رفرم تصمیم اکثریت امضاء کنندگان پیمان ارزش دارد، این آژانس به صورت ابزار سیاست های غربی درآمده است.

از چندین سال پیش، کشورهای غربی هر گونه اشاره به حقوق بین الملل را از میان اعلامیه های خود برداشته اند و به نفع "چند قطبی بودن قوانین" متمرکز شده اند. اما کدام قوانین؟ قوانینی که حامی قدرتمندان می باشد.

با این وجود، گردهمایی "صلح پاریس" (و نه برای ایجاد صلح، یک راه حل نمی تواند باشد. در این گردهمایی نیمی از شرکت کنندگان اجلاس گذشته حضور نداشتند) [۷]

[۱] [Paris Peace Forum](#)

[۲] par Arthur Lopic, « [La fulgurante intégration de Condoleezza Rice](#) » ,février 2005 ,Réseau Voltaire ,Paul Labarique

[۳] ,par Thierry Meyssan ,« [Théorie et pratique des Droits de l’homme](#) » ,er octobre 2019 ,Réseau Voltaire

[۴] « [prisons secrètes ont déjà remplacé Guantanamo](#) ۱۷ » ,Réseau Voltaire , juin 2008 ۳ ,” بوسيله ی تی یری میسان , ترجمه حمید محوی , Однако (روسیه) , شبکه ولتر , ۱۵ دسامبر ۲۰۱۴ , [...www.voltairenet.org/article1](#)

[۵] “آلمان و سازمان ملل متحد علیه سوریه” , بوسيله ی تی یری میسان , ترجمه حمید محوی , Al- (Watan (Syrie) , شبکه ولتر , ۲۸ ژانویه ۲۰۱۶ , [...www.voltairenet.org/article1](#)

[۶] “تغییر کند OIAC فرانسه پیشنهاد کرده تا نظام نامه ی سازمان ” , ترجمه Sylvia Bejanian , شبکه ولتر , ۱۴ مه ۲۰۱۸ , [...www.voltairenet.org/article2](#)

[۷] par Emmanuel ,« [Emmanuel Macron au Forum de Paris sur la Paix](#) » ,novembre 2019 ۱۲ ,Réseau Voltaire ,Macron

منبع:

www.voltairenet.org/article208624.html